

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 4 juni 2025

Thema: Wie gelooft, haast niet

Voorganger: Hans Kerklaan

[Aanhef \(blz. 12\):](#) [Wees hier aanwezig](#)

Inleiding

‘Wie gelooft haast niet’ zegt Jesaja.
Haast hebben kennen we allemaal.
Haasten om ergens op tijd te komen.
Haasten om nog even wat af te maken.
Haast kan een gewoonte worden. Een
gewoonte om telkens verder te leven
dan je eigenlijk bent. Een gewoonte om
je af te sluiten voor wat er werkelijk in

je omgaat, waardoor je innerlijke ruimte steeds kleiner wordt.

Innerlijke ruimte – daar gaat het om. Een begrip dat ik al een tijd ken,
maar dat ik steeds beter ga herkennen bij mezelf. Als mijn innerlijke
ruimte open is, ruim en breed, dan komt er van alles spontaan in me op:
dankbaarheid, compassie, liefde, zachtheid. Ze komen op die gevoelens,
zonder dat ik erbij nadenk, zonder dat ik er iets voor hoef te doen,
onafhankelijk van de omstandigheden.

[Lied nr. 76:](#) [Les Béatitudes](#)

[Lied nr. 8:](#) [Nunc dimittis \(eenstemmig\)](#)

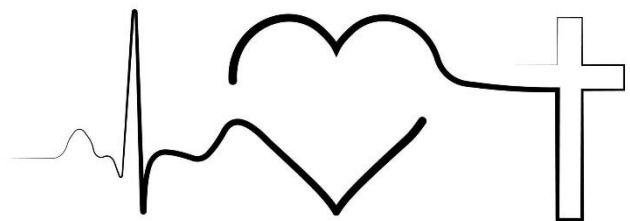
Innerlijke ruimte

Als mijn innerlijke ruimte zich vernauwt, wordt het voor deze gevoelens ook heel moeilijk. Dan trekken ze zich terug en houden ze zich schuil en stil. Dan regeren druk, zorg en angst mijn handelen. En daar worden mijn daden, hoe eenvoudig ook, meestal niet beter van. Ze missen doel, ze schieten naast, ze vergroten de angst en zorg bij de ander, ze zetten de ander onder druk – kortom: een negatieve spiraal. ‘Wie gelooft, die haast niet.’ Een bijzinnetje in Jesaja, maar zo veelzeggend. Wie gelooft, wie vertrouwt, die haast niet. Wie vanuit vertrouwen handelt en leeft, die doet de dingen op het moment dat ze zich aandienen omdat ze zich op dat moment aandienen. En niet omdat ik het zélf zo leuk bedacht had dat het nu moest gebeuren of omdat ik anders niet voldoe aan het beeld dat ik van mezelf koester.

[Lied nr. 1: Mon âme se repose](#)

Goddelijke puls

Wie vertrouwen heeft kan zichzelf laten gaan en voelen hoe de pulserende beweging van de liefde zijn weg zoekt door jouw leven heen, door jouw bestaan heen, door jouw lichaam heen – van diep van binnen tot via je hart, je mond en je handen naar buiten – die puls heeft geen weet van tijd, geen weet van oordelen over en verwachtingen van onszelf. Ze stroomt onophoudelijk. Die goddelijke puls, je hoeft er niets voor te doen, je hoeft er alleen voor te laten. Je hoeft alleen maar níet te doen. Je hoeft alleen maar aanwezig te zijn, zodat je open kunt staan om de liefde te ervaren en door je heen te laten stromen en die dingen te doen die zij op dat moment van je vraagt.

Lied nr. 131: Neem mij aan zoals ik ben

Bijbeltekst uit Jesaja, hoofdstuk 28, vers 16.

Daarom, zo zegt de Here Here: Zie, Ik leg in Sion een steen ten grondslag, een beproefde steen, een kostbare hoeksteen van een vaste grondslag; hij die gelooft, haast niet.

Stilte

Voorbeden met als acclamatie nr. 31: Kyrie eleison

- Heer, wil u zich over ons ontfermen, met alles wat ons bezighoudt en alle mensen die bij ons horen.
Laat ons zingend bidden...

Lied nr. 39: O Christe Dominum Jesu

Onze Vader

Lied nr. 69: Verheug u maagd

Gedicht Thuis van Judith Nieken (Groningen 1967)

Vind een stoel en trek je haast uit
hang haar traag over de leuning
naast je deadlines en gedoe

leeg je hoofd en leg de wereld
aan je voeten, laat maar liggen
kom je later wel aan toe

maak jezelf een poosje kwijt
neem een koffie
en de tijd.

[Lied nr. 135:](#) [Voici Dieu \(opruimlied\)](#)

Na afloop welkom voor koffie, thee en een praatje

Daarna is er koorrepetitie.